

- b) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en tredjelandstatsborger, hvis ægtefælle er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor ægtefællen bor og er statsborger, endog såfremt unionsborgeren for så vidt angår forsørgelse ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren? (Sagsøgeren Izunna Emmanuel Maduiké)
- c) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en myndig tredjelandstatsborger, hvis mor er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor moderen bor og er statsborger, også såfremt unionsborgeren for så vidt angår forsørgelse ganske vist ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren, men tredjelandstatsborgeren omvendt i så henseende er afhængig af unionsborgeren? (Sagsøgeren Alban Kokollari)
- d) Skal artikel 20 TEUF fortolkes således, at den forbyder en medlemsstat at nægte en myndig tredjelandstatsborger, hvis far er unionsborger, ophold i den medlemsstat, hvor faderen bor og er statsborger, også såfremt unionsborgeren ganske vist for så vidt angår forsørgelse ikke er afhængig af tredjelandstatsborgeren, men tredjelandstatsborgeren modtager støtte til forsørgelse fra unionsborgeren? (Sagsøgeren Dragica Stevic)
- 2) Såfremt et af spørgsmålene under 1) skal besvares bekræftende:

Er den pligt for medlemsstaterne til at tillade tredjelandstatsborgere at opholde sig på deres område, som følger af artikel 20 TEUF, en opholdsret, der følger direkte af unionsretten, eller er det tilstrækkeligt, at medlemsstaten tilkender tredjelandstatsborgeren opholdsretten på retsstiftende vis?

- 3) a) Såfremt svaret på spørgsmål 2) er, at der består en opholdsret som følge af unionsretten:

Under hvilke betingelser består den opholdsret, som følger af unionsretten, undtagelsesvis ikke, eller under hvilke betingelser kan opholdsretten frakendes tredjelandstatsborgeren?

- b) Såfremt det i henhold til svaret på spørgsmål 2) er tilstrækkeligt, at tredjelandstatsborgeren tilkendes opholdsretten på retsstiftende vis:

Under hvilke betingelser kan tredjelandstatsborgeren — på trods af medlemsstatens principielle pligt til at gøre det muligt for denne at opholde sig på medlemsstatens område — nægtes opholdsret?

- 4) Såfremt artikel 20 TEUF ikke er til hinder for at nægte en tredjelandstatsborger i den situation, som Murat Dereci befinder sig i, ret til at opholde sig i medlemsstaten:

Er artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 fra associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, eller artikel 41 ⁽¹⁾ i den tillægsprotokol, der blev undertegnet i Bruxelles den 23. november 1970 og på Fællesskabets vegne blev indgået, godkendt og bekræftet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, og som i henhold til tillægsprotokollens artikel 62 udgør en del af aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, i et tilfælde som Murat Derecis til hinder for at underkaste tyrkiske statsborgeres første tilflytning strengere nationale regler end dem, der tidligere gjaldt for tyrkiske statsborgeres første tilflytning, selv om de nationale forskrifter, der gjorde den første tilflytning lettere, først blev sat i kraft efter det tidspunkt, hvor de bestemmelser, som vedrører associeringen med Tyrkiet, fik virkning for medlemsstaten?

⁽¹⁾ Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581.

Sag anlagt den 3. juni 2011 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-274/11)

(2011/C 219/16)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/167/EU ⁽¹⁾ annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) **Magtfordrejning ved iværksættelse af et forstærket samarbejde**, selv om formålet med dette ikke er integration af alle medlemsstaterne, men mekanismen er anvendt for at undgå forhandlinger med en medlemsstat og pålægge denne en løsning i form af udelukkelse, og selv om de mål, der forfølges hermed, i det foreliggende tilfælde kunne være nået gennem en sær aftale som omhandlet i artikel 142 EPK ⁽²⁾.

- 2) **Tilsidesættelse af EU's retssystem**, idet der ikke er fastsat nogen ordning for løsning af tvister vedrørende rettigheder, som er omfattet af EU-retten.
- 3) **Subsidiært**, for det tilfælde at Domstolen måtte finde, at et forstærket samarbejde kan iværksættes i det foreliggende tilfælde, og at der kan fastsættes en materiel regulering af rettigheder, som er omfattet af EU-retten, uden at der forefindes nogen ordning for løsning af tvister vedrørende disse rettigheder, er Kongeriget Spanien af den opfattelse, at **de nødvendige forudsætninger for et forstærket samarbejde ikke er opfyldt**, idet følgende annullationsgrunde foreligger:
- 3.1. **Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 1, TEU**, fordi det forstærkede samarbejde hverken er sidste udvej i det foreliggende tilfælde eller opfylder de i EU-traktaten fastsatte formål, og fordi det vedrører områder, der er udelukket fra forstærket samarbejde, da EU har enekompetence på disse områder.
- 3.2. **Tilsidesættelse af artikel 326 TEUF**, fordi det forstærkede samarbejde i det foreliggende tilfælde tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling og skader det indre marked og den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, idet det indebærer forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem.
- 3.3. **Tilsidesættelse af artikel 327 TEUF**, fordi det forstærkede samarbejde ikke respekterer de rettigheder, der tilkommer Kongeriget Spanien, som ikke deltager i samarbejdet.

(¹) Rådets afgørelse 2011/167/EU af 10.3.2011 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af beskyttelse af et enheds-patent (EUT L 76, s. 53).

(²) Konvention af 5.10.1973 om meddelelse af europæiske patenter.